

1. NUMERICKÝ VÝPOČET INTEGRÁLU

Chceme vypočítat

$$\int_c^d f(x) \, dx \quad (1)$$

na základě znalosti $f(x_1, \dots, x_n)$, kde uzly x_1, \dots, x_n jsou z intervalu $\langle c, d \rangle$.

1.1. Newtonovy-Cotesovy formule pro ekvidistantní rozmístění uzlů. Podle rozmístění uzlů v intervalu $\langle c, d \rangle$ rozlišujeme

(1) formule uzavřeného typu:

$$\begin{array}{ccccc} a & c & \dots & d \\ \hline x_0 & x_1 & \dots & x_n \\ c = a + h, d = a + nh, h = \frac{d - c}{n - 1}, \end{array}$$

(2) formule otevřeného typu:

$$\begin{array}{ccccc} a = c & a + h & \dots & a + nh & d \\ \hline x_0 & x_1 & \dots & x_n & x_{n+1} \\ c = a, d = a + (n + 1)h, h = \frac{d - c}{n + 1}. \end{array}$$

Odvozovat budeme oba typy najednou pomocí parametru k :

$$c = a + (1 - k)h, d = a + (n + k)h, h = \frac{d - c}{n - 1 + 2k}.$$

Formule uzavřeného, resp. otevřeného typu zřejmě získáme volbou $k = 0$, resp. $k = 1$. Definujme funkci $F(y) = f(a + hy)$. Potom $F(i) = f(x_i)$. Zavedeme-li do integrálu (1) substituci $x = a + hy$, je

$$\int_c^d f(x) \, dx = h \int_{1-k}^{n+k} F(y) \, dy.$$

Funkci F nahradíme Lagrangeovým interpolačním polynomem příslušným k této funkci a uzlům $1, \dots, n$. Potom

$$\begin{aligned} \int_c^d f(x) \, dx &= h \int_{1-k}^{n+k} \sum_{i=1}^n F(i) \frac{(y-1)\dots(y-(i-1))(y-(i+1))\dots(y-n)}{(i-1)\dots(i-(i-1))(i-(i+1))\dots(i-n)} \, dy + \\ &\quad + h \underbrace{\int_{1-k}^{n+k} (y-1)\dots(y-n) F(y, 1, \dots, n) \, dy}_{\text{ozn. } \varrho_n} = \\ &= h \int_{1-k}^{n+k} \sum_{i=1}^n \frac{F(i)}{(i-1)! (n-i)! (-1)^{i-n}} \frac{(y-1)\dots(y-n)}{y-i} \, dy + h\varrho_n = \\ &= (d - c) \sum_{i=1}^n f(x_i) \underbrace{\frac{(-1)^{n-i} \int_{1-k}^{n+k} \frac{(y-1)\dots(y-n)}{y-i} \, dy}{(n-1+2k)(i-1)! (n-i)!}}_{\text{ozn. } I_{i,k}^{(n)}} + \underbrace{h\varrho_n}_{\text{ozn. } R_{n,k}(f)}, \end{aligned}$$

kde $I_{i,k}^{(n)}$ jsou tzv. Newtonova-Cotesova čísla. Získali jsme tedy obecný vzorec

$$\int_c^d f(x) \, dx = (d - c) \sum_{i=1}^n I_{i,k}^{(n)} f(x_i) + R_{n,k}(f). \quad (2)$$

Tvrzení 1.1. Newtonova-Cotesova čísla $I_{i,k}^{(n)}$ jsou symetrická v i , tj. $(\forall i \in \hat{n})(I_{i,k}^{(n)} = I_{n+1-i,k}^{(n)})$, a pro jejich součet platí

$$\sum_{i=1}^n I_{i,k}^{(n)} = 1.$$

Důkaz. První část tvrzení: Platí

$$I_{n+1-i,k}^{(n)} = \frac{(-1)^{i-1}}{(n-1+2k)(n-i)! (i-1)!} \int_{1-k}^{n+k} \frac{(y-1)\dots(y-n)}{y-n+i-1} dy.$$

Do integrálu vpravo zavedeme substituci $z = n+1-y$, tj. $y = n+1-z$:

$$\begin{aligned} I_{n+1-i,k}^{(n)} &= \frac{(-1)^{1-i}}{(n-1+2k)(i-1)! (n-i)!} \int_{n+k}^{1-k} \frac{(n-z)\dots(1-z)}{i-z} (-dz) = \\ &= \frac{(-1)^{n-i}}{(n-1+2k)(i-1)! (n-i)!} \int_{1-k}^{n+k} \frac{(z-1)\dots(z-n)}{z-i} dz = I_{i,k}^{(n)}. \end{aligned}$$

Druhá část tvrzení: Položíme-li $f(x) \equiv 1$, potom zřejmě $R_{n,k}(f) = 0$ a podle (2) platí $d - c = (d - c) \sum_{i=1}^n I_{i,k}^{(n)}$. \square

Nyní do vzorce (2) dosadíme $k = 0$ a $n = 2$. Podle předchozího tvrzení musí být $I_{1,0}^{(2)} = I_{2,0}^{(2)}$, takže

$$\int_c^d f(x) dx \approx (d-c) \left(\frac{1}{2} f(x_1) + \frac{1}{2} f(x_2) \right).$$

Pro $n = 3$ si už musíme alespoň $I_{1,0}^{(3)}$ spočítat podle definice:

$$I_{1,0}^{(3)} = \frac{1}{2 \cdot 0! 2!} \int_1^3 \frac{(y-1)(y-2)(y-3)}{y-1} dy = \frac{1}{4} \cdot \frac{2}{3} = \frac{1}{6},$$

$$\int_c^d f(x) dx \approx (d-c) \left(\frac{1}{6} f(x_1) + \frac{4}{6} f(x_2) + \frac{1}{6} f(x_3) \right).$$

Podobným způsobem se dozvímě, že pro $n = 4$ platí

$$\int_c^d f(x) dx \approx (d-c) \left(\frac{1}{8} f(x_1) + \frac{3}{8} f(x_2) + \frac{3}{8} f(x_3) + \frac{1}{8} f(x_4) \right).$$

Analogicky dokážeme, že v případě formulí otevřeného typu (tj. pro $k = 1$) platí

$$\begin{aligned} n = 1 &\Rightarrow \int_c^d f(x) dx \approx (d-c) f(x_1), \\ n = 2 &\Rightarrow \int_c^d f(x) dx \approx (d-c) \left(\frac{1}{2} f(x_1) + \frac{1}{2} f(x_2) \right), \\ n = 3 &\Rightarrow \int_c^d f(x) dx \approx (d-c) \left(\frac{2}{3} f(x_1) - \frac{1}{3} f(x_2) + \frac{2}{3} f(x_3) \right). \end{aligned}$$

1.2. Určení chyby v Newtonových-Cotesových formulích.

1.2.1. *Lichý počet uzlů.* Soustřed'me se nejprve na případ lichého počtu uzlů, tj. nechť $(\exists m \in \mathbb{N})(n = 2m - 1)$. Potom pro chybu platí

$$\varrho_{2m-1} = \int_{1-k}^{2m-1+k} \underbrace{(y-1)\dots(y-2m+1)}_{\text{ozn. } \psi(y)} F(y, 1, \dots, 2m-1) dy.$$

Definujme funkci

$$\varphi(x) = \int_{1-k}^x \psi(y) dy. \quad (3)$$

Tvrzení 1.2 (pomocné). Označme

$$I_i = \int_i^{i+1} \psi(y) dy$$

pro $i = 0, 1, \dots, m-1$. Potom platí $|I_0| > |I_1| > \dots > |I_{m-1}|$.

Důkaz. Pro $i \leq m-2$ je $I_{i+1} = \int_{i+1}^{i+2} (y-1)\dots(y-2m+1) dy$. Do tohoto integrálu zavedeme substituci $z = y-1$, tj. $y = z+1$:

$$I_{i+1} = \int_i^{i+1} z(z-1)\dots(z-2m+2) dz = \int_i^{i+1} z \cdot \frac{\psi(z)}{z-2m+1} dz.$$

Protože funkce $z \rightarrow \frac{z}{z-2m+1}$ je v intervalu $\langle i, i+1 \rangle$ zřejmě spojitá a funkce ψ nemění v intervalu $(i, i+1)$ znamení (je to polynom a body $i, i+1$ jsou jeho jediné kořeny v $\langle i, i+1 \rangle$), existuje podle 1. věty o střední hodnotě takové $\xi \in (i, i+1)$, že

$$I_{i+1} = \frac{\xi}{\xi-2m+1} \int_i^{i+1} \psi(z) dz = \frac{\xi}{\xi-2m+1} I_i.$$

Zřejmě platí $\left| \frac{\xi}{\xi-2m+1} \right| = \frac{\xi}{2m-1-\xi}$ a tato funkce proměnné ξ je v celém intervalu $\langle 0, m-1 \rangle$ ostře rostoucí. Proto $\forall i \in \{0, \dots, m-2\}$ platí

$$|I_{i+1}| = \frac{\xi}{2m-1-\xi} |I_i| \leq \frac{m-1}{m} |I_i| < |I_i|.$$

□

Tvrzení 1.3 (pomocné). Platí $\psi(y) = -\psi(2m-y)$.

Důkaz. Je $\psi(2m-y) = (2m-1-y)\dots(1-y) = -(y-1)\dots(y-2m+1)$. □

Tvrzení 1.4. (1) Funkce φ je polynom,

- (2) $\varphi(1-k) = 0$,
- (3) $\varphi(2m-1+k) = 0$,
- (4) $(\forall x \in (1-k, 2m-1+k))(\varphi(x) \neq 0)$.

Důkaz. (1) Zřejmé.

(2) Zřejmé.

(3) Podle (3) je

$$\varphi(2m-1+k) = \int_{1-k}^{2m-1+k} (y-1)\dots(y-2m+1) dy.$$

Zavedeme substituci $z = 2m-y$, tj. $y = 2m-z$:

$$\varphi(2m-1+k) = \int_{2m-1+k}^{1-k} (2m-1-z)\dots(1-z)(-dz) =$$

$$= - \int_{1-k}^{2m-1+k} (z-1) \dots (z-2m+1) dz = -\varphi(2m-1+k).$$

Protože $\varphi(2m-1+k) = -\varphi(2m-1+k)$, musí být $\varphi(2m-1+k) = 0$.

- (4) Z důkazu tvrzení 1.2 vyplývá, že funkce φ nemění v intervalu $(i, i+1)$ znamení a že $\operatorname{sgn} I_i = -\operatorname{sgn} I_{i+1}$ ($i \in \{0, \dots, m-2\}$). Odtud je zřejmé, že $(\forall x \in (1-k, m))(\operatorname{sgn} \varphi(x) = \operatorname{sgn} I_0)$.

Dokážeme, že pro $x \in \langle m, 2m-1+k \rangle$ platí $\varphi(x) = \varphi(2m-x)$: Do integrálu

$$\varphi(2m-x) = \int_{1-k}^{2m-x} \psi(y) dy$$

zavedeme substituci $z = 2m-y$, takže s využitím tvrzení 1.3 a již dokázaného bodu 3 dostaneme

$$\begin{aligned} \varphi(2m-x) &= - \int_{2m-1+k}^x \psi(2m-z) dz = \int_{2m-1+k}^x \psi(z) dz = \\ &= \int_{2m-1+k}^{1-k} \psi(z) dz + \int_{1-k}^x \psi(z) dz = -\varphi(2m-1+k) + \varphi(x) = \varphi(x). \end{aligned}$$

□

Nyní již můžeme určit chybu ϱ_{2m-1} . K tomu využijeme metody per partes:

$$\begin{aligned} \varrho_{2m-1} &= \int_{1-k}^{2m-1+k} \psi(y) F(y, 1, \dots, 2m-1) dy = \\ &= [\varphi(x) F(x, 1, \dots, 2m-1)]_{1-k}^{2m-1+k} - \int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) \frac{d}{dy} F(y, 1, \dots, 2m-1) dy. \end{aligned}$$

Podle bodů 2 a 3 tvrzení 1.4 je první sčítanec nulový, do druhého dosadíme z (??), takže

$$\int_{1-k}^{2m-1+k} \psi(y) F(y, 1, \dots, 2m-1) dy = - \int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) F(y, y, 1, \dots, 2m-1) dy.$$

Z tvrzení ?? vyplývá spojitost funkce $y \rightarrow F(y, y, 1, \dots, 2m-1)$ a podle tvrzení 1.4 funkce φ nemění na $(k-1, 2m-1+k)$ znamení. Podle 1. věty o střední hodnotě proto existuje $\eta \in (1-k, 2m-1+k)$ tak, že

$$\varrho_{2m-1} = -F(\eta, \eta, 1, \dots, 2m-1) \int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) dy = -\frac{F^{(2m)}(\xi)}{(2m)!} \int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) dy.$$

1.2.2. *Sudý počet uzlů*. Nyní si rozeberme případ sudého počtu uzlů, tj. nechť $(\exists m \in \mathbb{N})(n = 2m)$.

Potom

$$\begin{aligned} \varrho_{2m} &= \int_{1-k}^{2m+k} (y-1) \dots (y-2m) F(y, 1, \dots, 2m) dy = \\ &= \int_{1-k}^{2m-1+k} \psi(y)(y-2m) F(y, 1, \dots, 2m) dy + \int_{2m-1+k}^{2m} (y-1) \dots (y-2m) F(y, 1, \dots, 2m) dy. \end{aligned}$$

Označme poslední dva integrály po řadě S_1, S_2 . Do prvního integrálu dosadíme

$$F(y, 1, \dots, 2m) = \frac{F(1, \dots, 2m) - F(y, 1, \dots, 2m-1)}{2m-y},$$

takže dostaneme

$$\begin{aligned} S_1 &= -F(1, \dots, 2m) \int_{1-k}^{2m-1+k} \psi(y) dy + \int_{1-k}^{2m-1+k} \psi(y) F(y, 1, \dots, 2m-1) dy = \\ &= -F(1, \dots, 2m) \underbrace{\varphi(2m-1+k)}_{=0} + \varrho_{2m-1} = \frac{F^{(2m)}(\xi_1)}{(2m)!} \underbrace{\left(- \int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) dy \right)}_{\text{ozn. } A_1}. \end{aligned}$$

Na druhý integrál použijeme oblíbenou 1. větu o střední hodnotě a máme

$$\begin{aligned} S_2 &= \int_{2m-1+k}^{2m} (y-1) \dots (y-2m) F(y, 1, \dots, 2m) dy = \\ &= F(\eta, 1, \dots, 2m) \underbrace{\int_{2m-1+k}^{2m+k} (y-1) \dots (y-2m) dy}_{\text{ozn. } A_2} = \frac{F^{(2m)}(\xi_2)}{(2m)!} A_2. \end{aligned}$$

Tvrzení 1.5. Platí $\operatorname{sgn} A_1 = \operatorname{sgn} A_2$.

Důkaz. Nechť např. $k = 0$ (případ $k = 1$ se dokáže podobně). Potom

$$A_1 = - \int_1^{2m-1} \varphi(y) dy, \quad \text{kde} \quad \varphi(y) = \int_1^y (t-1) \dots (t-2m+1) dt.$$

Podle tvrzení 1.4 nemění funkce φ na $(1, 2m-1)$ znamení, a proto stačí zjistit $\operatorname{sgn} \varphi$ v libovolném bodě tohoto intervalu, např. v bodě $y = 2$:

$$\varphi(2) = \int_1^2 \underbrace{(t-1)}_{>0} \underbrace{(t-2)}_{<0} \dots \underbrace{(t-2m+1)}_{<0} dt > 0,$$

takže A_1 je záporně vzatým integrálem kladné funkce, odkud $A_1 < 0$. Pro A_2 platí

$$A_2 = \int_{2m-1}^{2m} \underbrace{(y-1) \dots (y-(2m-1))}_{>0} \underbrace{(y-2m)}_{<0} dy < 0.$$

□

Lemma 1.6. Jsou-li φ funkce spojitá v intervalu $\langle x_1, x_2 \rangle$ a A_1, A_2 konstanty bud' obě kladné, nebo obě záporné, potom

$$(\exists \xi \in \langle x_1, x_2 \rangle)(A_1 \varphi(x_1) + A_2 \varphi(x_2) = (A_1 + A_2) \varphi(\xi)).$$

Důkaz. □

Platí

$$\varrho_{2m} = S_1 + S_2 = \frac{F^{(2m)}(\xi_1)}{(2m)!} A_1 + \frac{F^{(2m)}(\xi_2)}{(2m)!} A_2.$$

Předpokládejme, že $F^{(2m)}$ je spojitá funkce. Potom podle předchozí lemmy existuje $\xi \in \langle \xi_1, \xi_2 \rangle$ tak, že

$$\varrho_{2m} = \frac{F^{(2m)}(\xi)}{(2m)!} \left(- \int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) dy + \int_{2m+1-k}^{2m+k} (y-1) \dots (y-2m) dy \right).$$

1.2.3. Shrnutí.

Tvrzení 1.7. Platí $F^{(n)}(y) = h^n f^{(n)}(x)$.

Důkaz. Na začátku kapitoly jsme zavedli funkci $F(y) = f(a + hy)$ a provedli substituci $x = a + hy$. Odtud plyne

$$\frac{dF(y)}{dy} = \frac{df(x)}{dx} \frac{dx}{dy},$$

tj. $F'(y) = hf'(a + hy)$ a indukcí pak $\frac{d^n F}{dy^n}(y) = h^n \frac{d^n f}{dx^n}(x)$. \square

Obecné vzorce pro numerický výpočet integrálu tedy jsou:

$$\int_c^d f(x) dx = (d - c) \sum_{i=1}^{2m-1} I_{i,k}^{(2m-1)} f(x_i) - \frac{h^{2m+1}}{(2m)!} f^{(2m)}(\xi) \int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) dy$$

pro lichá n , tj. $n = 2m - 1$, a

$$\begin{aligned} \int_c^d f(x) dx &= (d - c) \sum_{i=1}^{2m} I_{i,k}^{(2m)} f(x_i) - \\ &- \frac{h^{2m+1}}{(2m)!} f^{(2m)}(\xi) \left(\int_{1-k}^{2m-1+k} \varphi(y) dy - \int_{2m-1+k}^{2m+k} (y-1)\dots(y-2m) dy \right) \end{aligned}$$

pro sudá n , tj. $n = 2m$.

Závěr: Výhodnější je formule pro lichý počet uzlů, protože mocnina h je stejná, ale počet sčítanců je menší. Navíc koeficient u h je v případě sudého počtu uzlů větší, jak víme z předchozí lemmy.

1.3. Formule používané v praxi. K praktickému výpočtu $\int_a^b f(x) dx$ se nepoužívají Newtonovy-Cotesovy formule, ale obdélníková, lichoběžníková a Simpsonova formule.

1.3.1. Obdélníková formule. Interval $\langle a, b \rangle$ rozdělíme na n dílků stejné délky a doprostřed každého dílku umístíme uzel $x_i = a + (i - \frac{1}{2})h$, kde $h = \frac{b-a}{n}$, $i \in \hat{n}$. Potom platí

$$\int_a^b f(x) dx = \sum_{i=1}^n \int_{\Delta_i} f(x) dx.$$

Jednotlivé integrály vypočteme pomocí Newtonových-Cotesových formulí pro $k = n = m = 1$ (otevřený typ):

$$\int_{\Delta_i} f(x) dx = hf(x_i) - \frac{1}{2} \left(\frac{h}{2} \right)^3 f''(\xi) \int_0^2 \left(\int_0^y (t-1) dt \right) dy = hf(x_i) + \frac{h^3}{24} f''(\xi_i).$$

Odtud

$$\int_a^b f(x) dx = h \sum_{i=1}^n f(x_i) + \frac{h^3}{24} \sum_{i=1}^n f''(\xi_i) = h \sum_{i=1}^n f(x_i) + h^2 \cdot \frac{b-a}{24} \cdot \frac{\sum_{i=1}^n f''(\xi_i)}{n}.$$

Poslední zlomek je aritmetickým průměrem hodnot $f''(\xi_i)$, označme jej proto $f''(\xi)$:

$$\int_a^b f(x) dx = h \sum_{i=1}^n f(x_i) + \frac{b-a}{24} h^2 f''(\xi).$$

1.3.2. *Lichoběžníková formule.* Interval $\langle a, b \rangle$ rozdělíme na n dílků stejné délky a do jejich hraničních bodů umístíme uzly $x_i = x_0 + ih$, kde $h = \frac{b-a}{n}$, $i \in \hat{n}_0$. Potom platí

$$\int_a^b f(x) dx = \sum_{i=1}^n \int_{x_{i-1}}^{x_i} f(x) dx.$$

Jednotlivé integrály vypočteme pomocí Newtonových-Cotesových formulí pro $k = 0, n = 2, m = 1$ (uzavřený typ):

$$\begin{aligned} \int_{x_{i-1}}^{x_i} f(x) dx &= \frac{h}{2}[f(x_{i-1}) + f(x_i)] - \frac{h^3}{12}f''(\xi_i), \\ \int_a^b f(x) dx &= \frac{h}{2}[f(x_0) + 2f(x_1) + 2f(x_2) + \dots + 2f(x_{n-1}) + f(x_n)] - \frac{h^3}{12} \sum_{i=1}^n f''(\xi_i) = \\ &= \frac{h}{2}[f(x_0) + 2f(x_1) + 2f(x_2) + \dots + 2f(x_{n-1}) + f(x_n)] - h^2 \cdot \frac{b-a}{12} \cdot \frac{\sum_{i=1}^n f''(\xi_i)}{n}. \end{aligned}$$

Za předpokladu spojitosti f'' je poslední zlomek opět aritmetickým průměrem, takže můžeme psát

$$\int_a^b f(x) dx = \frac{h}{2}[f(x_0) + 2f(x_1) + \dots + 2f(x_{n-1}) + f(x_n)] - \frac{b-a}{12}h^2f''(\xi).$$

Poznámka. Chyba zde vyšla větší než u obdélníkové formule. Je to tím, že zde jsme použili Newtonovy-Cotesovy formule pro sudé n .

1.3.3. *Simpsonova formule.* Interval $\langle a, b \rangle$ rozdělíme na $2n$ dílků stejné délky a uzly $x_i = x_0 + ih$, kde $h = \frac{b-a}{2n}$, $i \in \{0, \dots, 2n\}$ umístíme do prostředního i obou hraničních bodů každého dílku. Potom platí

$$\int_a^b f(x) dx = \sum_{i=1}^n \int_{x_{2i-2}}^{x_{2i}} f(x) dx.$$

Jednotlivé integrály vypočteme pomocí Newtonových-Cotesových formulí pro $k = 0, n = 3, m = 2$ (uzavřený typ):

$$\begin{aligned} \int_{2i-2}^{2i} f(x) dx &= \frac{2h}{6}[f(x_{2i-2}) + 4f(x_{2i-1}) + f(x_{2i})] - \frac{h^5}{90}f^{(4)}(\xi_i), \\ \int_a^b f(x) dx &= \frac{h}{3}[f(x_0) + 4f(x_1) + 2f(x_2) + 4f(x_3) + \dots + \\ &\quad + 2f(x_{2n-2}) + 4f(x_{2n-1}) + f(x_{2n})] - \frac{h^5}{90} \sum_{i=1}^n f^{(4)}(\xi_i). \end{aligned}$$

V posledním výrazu dosadíme za $h = \frac{b-a}{2n}$ a za předpokladu spojitosti $f^{(4)}$ můžeme psát

$$\begin{aligned} \int_a^b f(x) dx &= \frac{h}{3}[f(x_0) + 4f(x_1) + 2f(x_2) + 4f(x_3) + \dots + \\ &\quad + 2f(x_{2n-2}) + 4f(x_{2n-1}) + f(x_{2n})] - \frac{b-a}{180}h^4f^{(4)}(\xi). \end{aligned}$$

Poznámka (závěrečná). Numerická matematika II není doslovním přepisem zápisů z přednášky. Důvodem byla snaha o přehlednější a ucelenější pojetí, které by navíc zdůraznilo styčné body s lineární algebrou a matematickou analýzou. Výsledkem by mělo být snažší pochopení látky. Co je tedy jinak?

Něco je zde navíc a něco jiného chybí. Přidáno bylo několik poznámek, které upozorňují na souvislosti s jinými předměty, zejména s matematickou analýzou 3. Tyto poznámky slouží pouze ke zdůraznění souvislostí a ke snazšímu pochopení. Jsou samozřejmě zcela mimo rámec toho, co je třeba se učit ke zkoušce, a ten, koho by mátly, nebo kdo ještě neabsolvoval MAA3, je může klidně vynechat.

Co zde naopak nenajdete: Snahou bylo odstranit vše, co se nevyžaduje u zkoušky a přitom není podstatné pro pochopení další látky. Přesto zde zůstalo i několik takovýchto věcí, např. popis metody řízené relaxace.

Za zmínku stojí ještě dvě úpravy: Většina nových pojmu je uváděna až ve chvíli, kdy jsou tyto pojmy potřeba. Pozornému čtenáři skript jistě neuniklo, že dílčí snahy v tomto směru se objevují i v samotné přednášce. Tento projekt v nich tedy pouze jde o trochu dál.

Poslední a vlastně nejzásadnější změnou oproti přednášce je forma, jakou je veden výklad v jednotlivých kapitolách. Na přednášce je postup většinou takový, že se odvozuje „pořad dál“, tj. bez průběžných shrnutí získaných výsledků. Naproti tomu zde je zvolena „klasičtější“ forma tvrzení-důkaz. Velká část odvození je tak „skryta“ do důkazů jistých tvrzení. To by mělo mít za následek větší přehlednost a srozumitelnost. Aby se tato tvrzení odlišila od vět, resp. lemm vyslovených na přednášce přímo (a tedy i v téže podobě vyžadovaných u zkoušky), jsou v textu označována slovem tvrzení. Pojmenování věta, resp. lemma jsou vyhrazena tvrzením takto označeným na přednášce. Upozornění: Přidaná tvrzení velmi často nejsou exaktní, tj. zejména neobsahují všechny potřebné předpoklady, pokud jsou zřejmé z kontextu. Je tomu tak především proto, aby nedošlo k příliš výraznému odklonu od přednášky. Stručně řečeno: cílem není naprostá přesnost ve všech detailech za cenu vytvoření něčeho, co nemá s přednáškou mnoho společného, ale spíš naopak — jednoduchost a zachování původního pojetí i za cenu drobných nepřesností.